

derofficerer eller ikke saa ganske lidt over hele den danske Hær paa Krigsfod. Vi anvende jo sikkert alt for mange Penge paa Militærvæsenet, men alligevel kun en ringe Brøkdæl i Sammenligning med, hvad de store Lande, dem, vi tænke paa at øve nogen Modstand imod, anvende paa deres Militærvæsen. Vi fik jo anskaffet en hel Mængde nyt Feltskyts. Det var en af de første Frugter af Systemskiftet her i Landet, en af de første Frugter af, at Venstre kom til Magten, at vi fik 128 Kanoner. Tyskland har 3,036. Det er jo noget mere, og de faa, vi have, maa have en vunderlig Evne til at virke, naar vi kunne tro, at de skulde kunne virke overfor det store Antal, Tyskland kan møde op med.

Med Hensyn til vor Flaade skal jeg her nævne nogle Tal af Statistisk Aarbog for 1908. Ifølge den har Danmark 5 Kampskibe og 4 Krydsere, i alt 9 større Skibe, Tyskland har 32 Kampskibe og 42 Krydsere, i alt 74 større Skibe, England har 51 Kampskibe og 113 Krydsere, i alt 164 større Kampskibe. Jeg behøver neppe at nævne flere Tal, jeg synes, at alene disse Tal ere tilstrækkelige til at overbevise os om, at det er ganske haabløst at tro, at vi ved Vaabenmagt ville være i Stand til at udrette det allerfjerneste.

Den højtærede Minister dvælede en hel Del ved den nuværende Fæstning og forsikrede, at det virkelig var Meningen, at den skulde nedlægges om 8—10 Aar. Nu synes jeg ikke, at den højtærede Minister kan vente, at vi absolut skulle tro ham, naar han siger dette. En Mand, der saa hurtigt kan forandre Anskuelse, som den højtærede Minister har vist sig i Stand til, synes jeg, skulde være forsigtig med at nævne, hvad der vil ske om en halv Snes Aar. Han kan ikke forlange, at vi skulle nære nogen særlig stor Tillid til, at det virkelig skal gaa i Opfyldelse. Den højtærede Minister sagde om denne Landbefæstning, at den var en Fare for vort Land. Men naar den virkelig er en Fare for vort Land, forstaar jeg ikke, hvorfor den skal blive liggende i 10 Aar. Den højtærede Minister talte saa meget om Samvittighedssag i Forbindelse med dette Spørgsmaal. Men hvis denne Fæstning virkelig er en Fare for Landet, hvorfor er

det saa ikke en Samvittighedssag at faa den fjernet hurtigst muligt i Stedet for at lade den blive liggende i 8—10 Aar? Det forstaar jeg ikke, det kan jeg ikke rimesammen med den højtærede Ministers Udtalelse.

Det er vel sikkert rigtigt nok, at den nuværende Fæstning er saa langt fra at være en Beskyttelse for vort Land, at den tværtimod, saaledes som den højtærede Minister ogsaa sagde, er en Fare for Landet. Det har den sikkert altid været. Det er blevet oplyst under Kommissionens Arbejde, at den egentlig er anlagt efter to forskellige Fæstningssystemer, men at intet af dem er gennemført. I hvert Tilfælde er der fra de saakaldte sagkyndige fremkommet mange Udtalelser, som fuldt ud give den højtærede Ministers Udtalelser i Dag Ret, at denne Fæstning er intet Forsvar for os, og at den ikke duer. Men det er ikke saa overmaade mange Aar siden, at denne Fæstning blev færdig, saa vidt jeg ved, er det 14—15 Aar siden, og allerede nu er den ikke alene intet Værn, men er oven i Købet en Fare for Landet. Nu vil man til at bygge disse nye Fæstningsværker, og de ville jo blive fuldendte om 8—10 Aar. Saa ere vi fremdeles godtkørende, navnlig gælder det dem, der tro paa Forsvarsforanstaltninger. Thi saa længe de nye Værker bygges, kunne de i alt Fald ikke gøre Fyldest, og Erfaringen viser, at naar de blive færdige efter saa mange Aars Forløb, ere de aldeles forældede og ere allerede naaede til at blive en Fare for Landet.

Jeg kan ogsaa saa udmærket godt forstaa, at vi ikke evne økonomisk eller paa anden Maade at være med i et Kapløb om at skaffe Forsvarsforanstaltninger. Naar de store Lande kunne anvende aarlig 5—600 Mill. Kr. paa deres Forsvarsforanstaltninger, medens vi kunne anvende 40 Mill. Kr. en Gang for alle og nogle og tyve Mill. Kr. aarlig, synes jeg, det maa kunne forstaaes, at det er ganske haabløst at tro, at vi kunne udrette noget paa dette Omraade. Jeg kan fremdeles ikke se andet, end at det fornuftigste, vi kunde gøre, var, at vi levede ganske musestille, altsaa gennemførte det Forslag, som Socialdemokratiet har stillet; det er sikkert den bedste Garanti for, at vi faa Lov til at være